

22/06/2021

Στη Ρωσική Εκκλησιαστική Αποστολή ο Πατριάρχης Θεόφιλος

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Των πανηγυρικών εκδηλώσεων της Επίσημης Αντιπροσωπείας της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στους Αγίους Τόπους -εξ αφορμής του εορτασμού της Ημέρας της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ- προέστη στις 21 Ιουνίου 2021, Ημέρα του Αγίου Πνεύματος, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Θεόφιλος Γ΄.

τη Θεία
σιαστικής
του.

Με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν ο Γέρων αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης Αρίσταρχος, ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος Ησύχιος, ο αρχιεπίσκοπος Σεβαστείας Θεοδόσιος, ο Μητροπολίτης Ελενουπόλεως Ιωακείμ, ο επικεφαλής της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος Γέλισοφ, ο εκπρόσωπος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρουμανίας στην Ιερουσαλήμ αρχιμανδρίτης Θεόφιλος Αναστασίου, ο Γέρων Καμαράσης αρχιμανδρίτης του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων π. Νεκτάριος, ο εκπρόσωπος της Υπερορίου Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ αρχιμανδρίτης Ρωμανός Κρασόφσκι, μέλη και κληρικοί της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ, Άραβες κληρικοί των Αγίων Τόπων και Αγιοταφίτες αδελφοί.

Η Θεία Λειτουργία τελέσθηκε στην εκκλησιαστική σλαβονική, την ελληνική, την αραβική και τη ρουμανική γλώσσα.

Μεταξύ άλλων παρέστησαν οι πρέσβεις της Ρωσίας και της Λευκορωσίας στο Ισραήλ Α. Βίκτοροφ και Γ. Βορομπιόφ, εκπρόσωποι του διπλωματικού σώματος της Ρωσικής Ομοσπονδίας και λοιποί προσκεκλημένοι.

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος συνεχάρη τον αρχιμανδρίτη Αλέξανδρο Γέλισοφ, τη σύναξη των ιεραρχών, κληρικών ενοριτών και προσκυνητών του ιερού ναού Αγίας Τριάδας και προσέφερε στη Ρωσική Εκκλησιαστική Αποστολή εικόνα του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας.

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, λέγοντας τα εξής:

Σιών αγία ή Μητηρ, Ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, ἐν ἧ πυρός ἐν εἵδει, τό Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπί τούς Ἀποστόλους, κατήλθε φρικτῶς, χαῖρε νῦν καί ἐόρταζε, τήν κοσμοπόθητον ὄντως Πεντηκοστήν, σύν ἡμῖν πανηγυρίζουσα. (Πεντηκοστάριον – Παρασκευή μετά τήν Πεντηκοστήν. Εἰς Ὅρθρον. Αἶνοι Τροπάριον 3)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου καί ζωοποιοῦ Πνεύματος συνήγαγε πάντας ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς συνδοξολογήσωμεν αὐτό τό ζωοποιόν καί παντοδύναμον Πνεῦμα, τόν Ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό ὁμότιμον καί ὁμοούσιον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ.

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Μήτηρ ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιών ἡ Ἁγία, διότι ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῆς σκηνώσασιν κατήλθεν ἐν εἵδει πυρός τό Παράκλητον Πνεῦμα ἐν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦ Κυρίου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Σήμερον ἐφοίτησε τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις Σου· καί σοφούς ἐνδείξαν τῇ Θεογνωσίᾳ κατεπλήρωκεν ἰδού τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου· διό σου τήν σωτήριον οἰκονομίαν δοξάζομεν Ἰησοῦ Παντοδύναμε ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», (Τρίτη μετά την Πεντηκοστήν, εἰς Ἑσπερινόν, Στιχηρόν 1ον).

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι κοινή καί εἰς τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν χάριν, τήν ὁποίαν ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καί ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καί χάριν ἀντί χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,16).

Τούς Ἀποστόλους ἔθετο τό πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ ὁ Χριστός (Α΄ Κορινθ. 12,28). Καί οἱ μέν ἀπόστολοι γενόμενοι δοχεῖα τῆς ἐκχύσεως τῶν χαρισμάτων καί τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεδείχθησαν τό θεμέλιον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτῆς. Ἡ δέ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομή συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι», (Ἐφεσίους 2, 20-22).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι εἰς τούς Ἀποστόλους ρητῶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος τήν ἀποστολήν εἰς αὐτούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόσον πρὶν ἀπό τό σταυρικόν Αὐτοῦ πάθος, ὅσον καί μετά τήν Ἀνάστασίν Του. Κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ ἀμέσως μετά τόν Μυστικόν Δεῖπνον: «Καί ἐγώ ἐρωτήσω τόν Πατέρα καί ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 14, 16). Μετά δέ τήν Ἀνάστασιν Του πάλιν ὁ Κύριος εἶπε τοῖς Ἀποστόλοις: «Καί ἰδού ἐγώ ἀποστέλλω τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δέ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ

ὑψους», (Λουκ. 24, 49).

Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ Πατρός δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τόν Παράκλητον, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τοῦ Ὁποίου τήν θείαν δύναμιν δίκην πανοπλίας θά ἐνεδύοντο οἱ Ἀπόστολοι.

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἐξ ὑψους θεία δύναμις, δηλονότι ἡ ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος εἶναι αὐτή ἡ ὁποία «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός. «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καί Ὁμόθρονε, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι», (Πεντηκοστάριον, Μέγας Ἑσπερινός Κυριακῆς Στιχηρόν Ἰδιόμελον 3ον).

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, τό Ἅγιον Πνεῦμα καθιστᾷ «φωτόμορφα τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας». Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «τό φῶτισμα, λαμπρότης ἐστί ψυχῶν... φωτός μετουσία, σκότους κατάλυσις». (Β.Ε.Π. Τόμος 60 σελίς 84-85). «Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Καί ἡ μέν Ἐκκλησία οὖσα τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Κολοσ. 1,24) κατέχει τό φῶς τῆς ζωῆς, τά δέ μέλη αὐτῆς καλοῦνται ὑπό τοῦ θείου Παύλου, ἵνα ὡς τέκνα φωτός περιπατῶσι, (Ἐφεσίους 5,8). Καί τοῦτο, διότι τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κατά τόν Ἀπόστολον Πέτρον «γένος ἐκλεκτόν βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν, ὅπως τάς ἀρετάς ἐξαγγεῖλητε τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α' Πέτρ. 2,9).

«Τό θαυμαστόν τοῦτο φῶς» εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀνηγγέλθη ἐν τοῖς προφήταις καί ἔλαμψε ἐν τοῖς Ἀποστόλοις». «Ὁ δέ Κύριος τό Πνεῦμα ἐστίν· οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β' Κορινθ. 3,17) κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος. Ἡ ἐλευθερία αὕτη, «ἣν εἶχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 2,4) εἶναι καί τό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας.

Τό φρόνημα δέ τοῦτο εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ συνέχουσα καί διασφαλίζουσα τήν ἐνότητα τῆς Μιάς, Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τῶν ὁμοφρόνων καί ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τήν μαρτυρίαν ταύτην τῆς ἐνότητος καταγγέλλομεν καί ἡμεῖς μετά τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διά τῆς ἐορτίου ταύτης θείας Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως

κατά τήν εὔσημον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ὑπερώῳ τῆς Ἱερουσαλήμ, στοιχοῦντες τῷ παραγγέλματι τοῦ θεοῦ Παύλου:

«Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς... μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετά μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφεσ. 4,2-3).

Τό Πανάγιον Πνεῦμα, -κατά τόν ὕμνωδόν- «Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τήν καρδίαν», (ἴδε Κυριακήν Πεντηκοστῆς Ὁρθρος, Κανὼν 2ος Ὡδή Α΄), διό Δαυϊτικῶς ψάλλωμεν: «Τό Πνεῦμα σου τό ἅγιον, μή ἀντανέλης ἀφ’ ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 50, 13), δεόμεθα φιλάνθρωπε Κύριε.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διά τήν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεός τούς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τούς ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν, ἔτη πολλά.

Ἀντιφωνώντας τον Προκαθήμενο της Σιωνίτιδος Εκκλησίας ο πατήρ Ἀλέξανδρος μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Είμαστε ευγνώμονες στην Ὑμετέρα Μακαριότητα για το μόνιμο πατρικό ενδιαφέρον για τις ανάγκες μας, για τις αναπεμπόμενες στον Πανάγιο Τάφο προσευχές υπέρ παύσεως της επιδημίας του κορωνοϊού, που δοκιμάζει τόσο πολύ τους ανθρώπους επί προσώπου ὅλης της γης.

Εφέτος η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία εορτάζει προσευχητικά τον Ἅγιο Πρίγκιπα Ἀλέξανδρο Νιέφσκι, υἱό του Μεγάλου Δούκα Κιέβου και Βλαδιμήρου Γιαροσλάβ Βσέβολοντοβίτς, ο οποίος γεννήθηκε πριν από 800 χρόνια. Τόσο ἐν ζωῇ, ὅσο και μετά τον θάνατό του εἶναι υπερασπιστής της Ἀγίας Γης των Ρως, ἐνῶ για τους λαούς της σύγχρονης Ρωσίας ἀναδείχθηκε σε πραγματικά ἐθνικό ἥρωα. Στην Ἀγία Πόλη ἐπίσης ἀκούμε συχνά το ὄνομά του, χάρι στο Μετόχι του Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, που ιδρύθηκε πριν από 130 χρόνια με προσπάθειες του αοιδίμου ἀρχιμανδρίτη Ἀντωνίνου Καπούστιν και ἐγκαινιάσθηκε ἀπό τον μακαριστό Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Γεράσιμο. Ὅλη η Ἀγία Ρως, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τον Ρωσικό Αυτοκρατορικό Οἶκο, τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, την Ορθόδοξη Αυτοκρατορική Παλαιστινιακή Εταιρεία και τον εὐλαβὴ ρωσικὸ λαὸ ἀνήγειρε αὐτὸ το κτήριο. Πιστεύομε ὅτι και στο μέλλον θα συνεχίσει να λειτουργεῖ για το καλὸ

όλων των ορθοδόξων χριστιανών, οι οποίοι καταφθάνουν να προσκυνήσουν τον Πανάγιο Τάφο, ενώ η Αγία Ρως θα έχει τον ουράνιο προστάτη της - τον Άγιο Ευλαβή Πρίγκιπα Αλέξανδρο Νιέφσκι - να προσεύχεται για τον λαό της εδώ, στο κέντρο του χριστιανικού κόσμου παρά τα ιερά προσκυνήματα του Γολγοθά και του Παναγίου Τάφου».

Σε ανάμνηση του συλλεΐτουργου ο αρχιμανδρίτης Αλέξανδρος προσέφερε στον Πατριάρχη Θεόφιλο δικηροτρίκηρα.

Ακολούθησε η πανηγυρική δεξίωση για τους μετέχοντες στη Θεία Μυσταγωγία στο κεντρικό κτήριο της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής.

Με πληροφορίες από την υπηρεσία Επικοινωνίας του ΤΕΕΣ